

Uskosta vanhurskas Room. 1:16-17

16. Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

17. Siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta."

Mitä on vanhurskaus?

Väitetään, että valtaosa suomalaisista ei ymmärrä, mitä sana "vanhurskas" tai siihen liittyvä verbi "vanhurskauttaa" tarkoittavat. Kuitenkin sana on varsinkin luterilaisessa kristillisyydessä keskeinen avainsana. Tämän päivän suomalaisen vieraantumisen kristinuskosta ilmeneekin juuri siinä, että tuota sanaa ei ymmärretä tai sitten se ymmärretään väärin.

Keskiverto suomalainen väittää, että kristinuskon pääsanoma on: "Rakasta Jumalaa ja lähimmäistäsi!" Rakkauden kaksoiskäsky toki löytyy Raamatusta, mutta se on Vanhan testamentin lain tiivistys ja jokainen juutalainen voi siihen yhtyä, jopa muslimillekin se on käypää tavaraa. Kristinuskon sanoma ei ole laki, vaikka sitä toki tarvitaan paljastamaan, millainen ihminen todellisuudessa on, osoittamaan hänet lain rikkojaksi ja Jumalalle selkänsä kääntäneeksi synnin orjaksi. Kristinuskon sanomahan on evankeliumi Jeesuksen ristin kuolemasta ja ylösnousemuksesta, jotta ihminen pääsisi vapaaksi synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta Jumalan rakkauden valtakuntaan ja iankaikkisen elämän osallisuuteen.

Evankeliumin vastaan ottanut ihminen pelastuu eli pääsee yhteyteen Jumalan kanssa. Pelastusta voidaan ilmaista monilla eri sanoin. Yksi niistä on vanhurskaaksi lukeminen eli Jumalalle kelpaavaksi lukeminen Jeesuksen sovitus työn tähden. Uudessa testamentissa kreikankielinen sana, joka voidaan kääntää vanhurskas, on *dikaios*. Sana voidaan kääntää myös hurskas, lakia kunnioittava, oikeudenmukainen, oikea. Suomenkielen sana vanhurskas ei siis tarkoita vanhaa ja hurskasta vaan se juontaa joko sana yhdistelmästä "vakaan hurskas" tai ehkä vielä paremmin "vaa'an hurskas". Hurskas tarkoittaa ihmistä, jonka elämä on hyvää, oikeamielistä ja puhdasta. Vanhurskas voitaisiin siis nähdä tarkoittamaan "Jumalan vaa'alla mitattuna oikeamielistä" ihmistä.

Pelastus Raamatussa

Pelastus voidaan laajasti määritellä näin: "Pelastus on sitä, että ihminen kohtaa Jeesuksen ja sen seurauksena hän lähtee vaeltamaan Jeesuksen kanssa, jolloin Jeesus vaikuttaa hänen elämässään muutoksen. Pelastetun vaellus Jeesuksen kanssa johtaa lopulliseen täydellisyyteen, kun Jeesus tulee näkyvällä tavalla kirkkautaan ja antaa omilleen kirkastetun ylösnousemusruumiin." Ahtaammassa merkityksessä pelastuksella tarkoitetaan Jeesuksen Kristuksen kohtaamista eli koko pelastusprosessin alkua. Siitä käytetään Raamatussa monia eri ilmaisuja, jotka kuvaavat saman tapahtuman eri puolia.

Arkikielessä *pelastuminen* liitetään esimerkiksi veden varassa hukkumaisillaan olevan kiskomista turvaan. Vastaavasti syntiensä tähden iankaikkista rangaistusta eli kadotusta kohti kulkeva ihminen pelastetaan turvaan ja elämään Jumalan yhteydessä. Pelastusta kuvaa myös sana *löytyminen*: Jumala etsii kadonneen ja harhateille

joutunutta ihmistä, kunnes löytää hänet. Se on myös *vapautus*, kun synnin, kuoleman ja Saatanan orja siirretään Jumalan rakkauden, totuuden ja rauhan valtakuntaan. Sana *uudestisyntyminen* kertoo, että syntielämänsä hengellisesti kuolleelle annetaan kokonaan uusi elämä, hänet herätetään kuolleista, kun Pyhä Henki tulee häneen. *Anteeksiantamuksessa* synnin tähden Jumalan vihan alle joutunut ihminen saa Jeesuksen veren tähden syntinsä anteeksi, hän saa uuden yhteyden sovitettuna Jumalan kanssa.

Vanhurskauttaminen

Vanhurskauttamisessa Jumala mittaa vaa'alla ihmisen asettamalla toiseen vaakakuppiin ihmisen ja toiseen oman Poikansa Jeesuksen. Tämä punnitus tapahtui pitkänäperjantaina, kun Jumala "autuaassa vaihtokaupassa" siirsi ensin oman Poikansa pyhyiden ja puhtauden ihmisen hyväksi ja otti ihmisen pahuuden kantaakseen Golgatan ristille. Punnituksen seurauksena ihminen julistetaan synnittömäksi ja Jeesus syntiseksi. Jeesus kärsi ihmisen kaikkien syntien iankaikkisen rangaistuksen Jumalan hylkäämänä ristin tuskissa. Vanhurskautettua ihmistä Jumala sen sijaan katsoo, kuin tämä ei olisi milloinkaan tehnyt ainoatakaan syntiä ja olisi elänyt täydellisen ja pyhän elämän. Uskovan ihmisen pelastusvarmuus perustuu tähän Jumalan lahjoittamaan vanhurskauteen, joka ei riipu vähimmässäkään määrin ihmisestä itsestään. Kun se on pelastumisessa saatu, se pysyy muuttumattomana uskovan asemana Jumalan kasvojen edessä eikä sitä horjuta mitkään uskonelämässä tapahtuvat lankeemukset, sillä Golgatan uhrilla maksettiin kaikkien syntien rangaistus niin menneiden, nykyisten kuin tulevienkin. Jeesuksen antama lahjavanhurskaus on syy siihen, että uskova ei voi hukkoa vaan pääsee varmasti kirkkauden valtakuntaan ja lopulliseen pelastukseen.

Lutherin suuri löytö tekstistämme tapahtui hänen ns. tornikokemuksessaan. Ennen sitä hän oli kuvitellut, että ihmisen täytyy ponnistella saavuttaakseen Jumalalle kelpaavan vanhurskauden. Sen vuoksi hän rukoili, tunnusti syntejään, suoritti katumusharjoituksia, teki pyhiinvaelluksia ja yritti täyttää Jumalan lain asettamat vaatimukset. Mutta mitä enemmän hän yritti, sitä surkeammaksi hän havaitsi itsensä. Lopulta hän kertoi alkaneensa vihata sanaa "Jumalan vanhurskaus". Hän ei nähnyt siinä muuta kuin kauhean tuomion omasta jumalattomuudestaan. Linnan tornissa Pyhä Henki avasi hänen silmänsä lauseella: "Vanhurskas elää uskosta." Yhtäkkiä hän tajusi, että Jumala ei suinkaan vaatinut häneltä vanhurskautta vaan halusi antaa sen pelkkänä lahjana uskon kautta. Hän kuvaa, miten tämän tajuaminen avasi hänelle koko taivaan ja riemun Jumalassa. Pelastus tapahtuu uskon kautta ja pelastettu elää uskossa ja uskosta. Tässä asiassa sekä Vanha testamentti että Uusi testamentti opettavat täsmälleen samalla tavalla.

Työtä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta vaan ansiosta. Sille taas, joka ei töitä tee vaan uskoo häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi. Samoin Daavid ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja: "Autuaat ne, joiden rikokset on anteeksi annettu ja joiden synnit on peitetty! Autuas se mies, jolle Herra ei lue syntiä!" (Room. 4:4-8)

Koska uskon vastakohta on omat teot, niin usko merkitsee sitä, että joku toinen tekee sen, mitä uskova ei tee. Kun menemme kellosepälle ja "uskomme" kellomme hänen korjattavakseen, me itse emme tee mitään. Odotamme vain sitä, mitä kelloseppä saa aikaan. Usko on sitä, että "uskomme eli luovutamme" rikkinäisen sydä-

memme sydänten kellosepän Jeesuksen korjattavaksi. Hän se tekee alusta loppuun asti.

Se, jolla on usko Jumalaan, on vanhurskas.

Vanhurskautta on kahta lajia. Molemmat ovat Jumalan lahjaa, joka otetaan uskossa vastaan. Edellä mainittu on luettu vanhurskaus. Siinä on kysymys sellaisesta täydellisen oikeamielisestä ja hurskaasta elämästä, jonka Jumala lukee jokaiselle, joka uskossa turvaa Jeesukseen Kristukseen. Jeesuksen synnitön elämä luetaan syntisen ihmisen elämäksi. Sitten on toinen vanhurskauden muoto: vuodatettu vanhurskaus. Se on Pyhän Hengen vaikuttamaa muutosta uskovan elämässä niin, että hän alkaa käytännön elämässä vaeltamaan Jumalan tahdon mukaan. Edellinen on täydellistä ja pysyvää ja sen varassa ihminen pääsee taivaaseen. Jälkimmäinen on puolittaista, vajavaista ja kasvavaa, kun uskovan syntistä luontoa kuoletaan ja Pyhä Henki pääsee kantamaan rakkauden hedelmää uskovassa. Vuodatettu vanhurskaus ei ole pelastuksen syy vaan sen seuraus. Se on tarkoitettu Jumalan hyväksi, niin että ihmiset näkisivät Jumalan vaikuttavat hyvät työt uskovassa ja antaisivat niistä kunnian Jumalalle.

Luettu vanhurskaus

Vanhurskas elää uskosta eli usko on hänen elämänsä vanhurskaana. Usko ottaa vastaan ja omistaa itselleen sen Jumalan vanhurskauden, joka on valmistettu meille Jeesuksessa Kristuksessa. Usko iloitsee nähdessään, miten Jeesus tuli ihmiseksi, miten Hän noudatti kaikessa lakia meidän hyväksemme. Usko iloitsee nähdessään Jeesuksen antavan itsensä uhriksi, täydelliseksi sovitusuhriksi kuolemassaan. Usko iloitsee, kun se näkee Jeesuksen sovitustyön täyttävän kaiken Jumalan pyhyiden vaatimuksen. Usko panee luottamuksensa Jeesuksen henkilöön, elämään ja Hänen kuolemaansa. Usko huutaa: "Rangaistus oli Hänen päällään, että meillä rauha olisi." "Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut."

Se ihminen, joka uskoo Jumalan menetelmään tehdä ihminen vanhurskaaksi Jeesuksen vanhurskauden kautta ja joka ottaa vastaan Jeesuksen ja nojaa Häneen, on vanhurskas. Jumala itse lukee ja katsoo vanhurskaaksi sen, joka panee ainoaksi turvakseen Jeesuksen elämän ja ja sovitusuhrin. Usko luetaan vanhurskaudeksi, koska usko tarttuu Jeesuksessa Kristuksessa olevaan vanhurskauteen. Jeesus itse on uskovan vanhurskaus.

Vuodatettu vanhurskaus

Usko, jonka Pyhä Henki antaa, vaikuttaa elämän vanhurskautta, se synnyttää oikeutta, hyvyyttä ja totuutta. Usko Jeesukseen suoristaa ihmisen mielen. Hänen arvostelukykynsä, halunsa, sydämensä kääntyy vanhurskauden suuntaan. Synnit on annettu hänelle vapaasti anteeksi, mutta nyt kiusausten tullen hän huutaa: "Kuinka voisin tehdä näin suuren vääryyden Jumalaa vastaan?" Kristuksen rakkaus pakottaa häntä etsimään totta, oikeaa, hyvää, rakastettavaa ja kunnioitettavaa Jumalan kasvojen edessä.

Uskossa hän on saanut Jumalan lapsioikeuden, nyt sama usko vaikuttaa, että hän haluaa elää lapsen lailla uudessa elämässä. Pyhän Hengen vaikuttama usko tappaa eli kuolettaa syntiä. Jumala armon avulla usko muuttaa halumme ja tekee meistä uusia luomuksia Kristuksessa Jeesuksessa.

Vanhurskaalla on usko Jumalaan.

Vanhurskaalla on usko Jumalaan, koska Jumala ansaitsee tulla uskotuksi. Jumala on totinen ja Hänen epäilemisensä on vääryyttä. Jumala on uskollinen ja epäluottamus Häntä kohtaan on syntiä. Se, joka ei usko Jumalan todistusta omasta Pojastaan, tekee mitä suurinta vääryyttä Jumalan ääretöntä rakkautta kohtaan, rakkautta, joka ansaitsee saada meidän palvontamme, ylistyksemme ja kiitoksemme. Vain Hänen rakkautensa voi tyydyttää Jumalan oikeudenmukaisen vaatimuksen ja antaa omalletunnolle rauhan. Ellei ihmisellä ole uskoa, hän ei voi olla vanhurskas, hän on väärä.

Mitä usko on?

Usko on enemmän kuin uskontunnustuksen sisällön totena pitämistä, vaikka toki sekin kuuluu uskoon. Usko on enemmän kuin Jumalan olemassaolon tunnustamista, jota ilman ei tietenkään voi ajatellakaan uskoa. Millaista on ihmiseen uskominen? Se on sitä, että seuraamme häntä, luotamme häneen ja otamme vastaan hänen ohjeensa. Vastaavalla tavalla ihminen uskoo Jumalaan: löytää levon Hänen luonteessaan, Hänen Pojassaan, Hänen lupauksissaan, Hänen liitossaan, Hänen sanassaan ja kaikessa, mikä on Hänen. Usko luottaa elävästi ja rakastavasti Jumalaan kaikessa ja kaikissa asioissa.

Usko on erityisesti uskomista Häneen, joka on kaiken Jumalan ilmoituksen summa ja olemus, Jeesukseen Kristukseen. Hän tuli ihmiseksi lunastaakseen langenneen ihmisen vapaaksi. Uskolle Jeesus on kaikki kaikessa.

Usko on luottamusta. Se merkitsee iankaikkisen kohtalomme ja koko elämämme jättämistä Jeesuksen käsiin. Luotuina olentoina turvaamme suureen Luojaamme. Syntisinä luotamme anteeksiantamukseen Jeesuksen sovitus työn tähden. Heikkoina olentoina luotamme Pyhän Hengen voimaan, joka tekee meidät pyhiksi. Nojaamme koko painollamme Jeesukseen. Usko on vastaanottamista, tarrautumista itseensä Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Miksi usko on valittu pelastustieksi?

Vastaukseksi kysymykseen, miksi usko on valittu pelastustieksi, riittää se, että Jumala itse on niin päättänyt. Mutta muitakin syitä voidaan luetella:

- Mikään muu tie ei ollut mahdollinen, sillä emme voi pelastua omilla ansioillamme. Koko elämämme olemme jo auttamattomasti rikkoneet lain, emmekä vastaisuudesaikaan kykene täydelliseen elämään.
- Pelastus on uskosta, jotta se olisi pelkästä armosta. Mitkään hyvät tekomme, hyveemme, tunteemme, rukouksemme, uhrimme eivät auta mitään pelastuksessa.
- Pelastus on uskosta, ettei yksikään ihminen voisi kerskua ja vain Jumala yksin saisi kunnian siitä.
- Pelastus on uskosta, jotta kuka tahansa, suurin syntinenkin, voisi pelastua.
- Pelastus on uskosta, jottei oppineisuus, ikä ym. vaikuttaisi siihen. Kuinka vähän asioita tietänetkin, yhden tiedät: Olet tehnyt syntiä. Tiedät myös, että Jeesus Kristus tuli ottamaan pois syntisi ja että kuka ikinä uskoo Häneen, saa sillä hetkellä kaikki syntinsä anteeksi ja iankaikkisen elämän.

Eläminen uskosta

Ahtaasti ilmaistuna emme voi elää vanhurskaasti millään muulla tavalla kuin uskolla Jumalaan. Kaikki itseriittoisuus, luottamus omaan on suljettu pois, sillä itseriit-

toisuus johtaa itsetuhoon. Tunteisiin ja aisteihin perustuva elämä tie vie levottomuuteen ja toivottomuuteen. Älyyn perustuva elämä vie kuivuuden erämaahan. Mielikuvitususkonto vie tyhjyyteen.

Laajassa merkityksessä ”vanhurskas elää uskosta” kertoo sen, että vasta sillä hetkellä, kun uskot, alat elää, Pyhä Henki antaa todellisen elämän. Siitä alkaa jatkuva elämän prosessi, joka ilmenee jatkuvana kasvuna. Mutta se tapahtuu kaiken aikaa vain sen varassa, mitä Jeesus teki Golgatan ristillä.

Elämisessä vanhurskautettuna ei kysytä kuinka suuri usko on. Ajoittain saattaa tuntua siltä, kuin sitä ei olisi ollenkaan. Usko on kuin suu, jonka kautta elämme. Ravinto saadaan suun kautta. Usko liittää meidät Kristukseen, jossa meillä on kaikki, mitä elämään tarvitaan.

Elämä uskossa on yltäkyläistä, niin kuin Jeesus lupaa. Ilman uskoa ei ole mitään hengellistä elämää. Usko on elämän ydin ja se tekee elämän elämisen arvoiseksi. Koska usko liittää meidät kaikkivaltiaan Jumalan yhteyteen, se takaa elämän voiman. Siinä voimassa usko voittaa myös pimeyden vallat niin kuin Johannes sanoo: *Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman: meidän uskomme. Kuka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika? (1. Joh. 5:4-5)*

Miten usko vaikuttaa?

Usko vaikuttaa rakkauden sydämessämme, koska se liittää meidät Jumalan rakkauteen. Usko siirtää meidät uuteen yhteyteen ja suhteeseen. Olimme ennen orjia ja Jumalan vihollisia, mutta usko Kristukseen siirsi meidät Jumalan lapsen asemaan. Usko vapauttaa itsekkyydestä, kun se suuntaa mieleemme itsemme ulkopuolelle Kristukseen ja lähimmäisiin. Usko vie meidät harmoniaan Jumalan kanssa, olemme sovitetut, saamme elää turvallisena Isän kanssa Hänen mielisuosioissaan ja Hänen tahtoaan tavoitellen. Usko on edelleen Jumalan ylistystä, koska se antaa kunnian Jumalalle.

Usko vaikuttaa uskon tunnustamisen ja vie taisteluun totuuden puolesta. Usko vie kunnioittamaan Raamatun sanaa ja johtaa sanan mukaiseen toimintaan. Usko avaa rukouksen maailman ja vapauttaa ihmispelosta. Usko auttaa ulkoisissa ja sisäisissä taisteluissa voittoon.

Lisää meille uskoa!

Pienen kaksivuotiaan käsi taivaallisen Isän kädessä on yhtä vahva kuin aikuisen koura, joka tarttuu Jumalan käteen. Uskon suuruus ei ratkaise, vaan mihin usko kurottautuu, Kaikkivaltiaan käteen. Silti opetuslapset pyysivät Jeesukselta: ”Lisää meille uskoa!” Kriisissä uskova saattaa joutua huutamaan: ”Minä uskon, auta minua epäuskossani.” Uskon suuruus ei ole sieluntila vaan sitä, että näkee ja tuntee, miten suuri ja ihmeellinen Herra Jeesus on. Usko kasvaa Jeesuksen tuntemisen kasvaessa. Usko ei suuntaudu oman sydämensä tilaan vaan katsoo ulkopuolelleen Kristukseen.

Usko on Jeesuksen luokse tulemista. Uskolle ei aseteta mitään ennakkoehtoja. Jokainen saa tulla sellaisena kuin on Vapahtajan luo ja saa luovuttaa itsensä Herralle. Siksi Jeesus sanoo:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne, sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-30)

Rouva Eiko Satoo kertoo, miten hän sai uskon lahjan

Jumala käytti sisäistä ahdistustani kutsuessaan minut ensi kertaa elämässäni kristillisen kirkkoon 19.9.1991. Etsin tietä kirkolle aiemmin käsiini saamani joulujumalanpalveluksen ilmoituksen osoitteen perusteella. Sydämeni täytti huuto: "Auta minua, tee jotain hyväkseni". Kun kuulin seurakunnan pastorilta, että Jeesus pelastaa, mieleni hieman rauhoittui.

Minut ajoi etsimään pelastusta seuraavanlainen elämäntilanne. Tuolloin lukion ensimmäisellä luokalla ollut poikani kieltäytyi menemästä kouluun, kun toinen lukukausi oli alkamassa. Siihen asti hän ei ollut osoittanut mitään oireita koulupelosta, joten hämmästyin ja rupesin murehtimaan hänen tulevaisuuden mahdollisuuksiaan. Kuvittelin ihan tosissani, ettei pojallani olisi mitään tulevaisuutta, ellei hän valmistuisi yliopistosta.

Huolissani kyselin apua sukulaisilta ja viranomaisilta, mutta koska lukio ei kuulu oppivelvollisuuden piiriin, kukaan ei ollut valmis auttamaan saadakseni pojan takaisin kouluun. Pikemminkin koin, että meitä vanhempia syyllistettiin asiassa.

Juuri silloin sanomalehden välistä löytyi ilmoitus, jossa luvattiin 15 euron hinnasta ratkaisua ahdistaviin ongelmiin. Eihän tällaisia ongelmia voi rahalla ratkaista, mutta silloin etsin niin kovasti apua hätääni, että menin ilmoitettuun paikkaan. Kun kerroin asiani, minulta alettiin kysellä oman menneisyyteeni liittyviä asioita. Vastasin rehellisesti. Syyksi poikani tilaan selitettiin se, mitä minä olin menneisyydessäni tehnyt. Kuulemani kauhistutti minua ja aloin syyttää itseäni. Kun sydämeni ja mieleni oli täynnä vain sitä, miten saisin poikani takaisin kouluun, en kyennyt rauhalliseen harkintaan, vaan maksoin ensimmäisellä kerralla 15 euroa. Seuraavalla kerralla menin tapaamaan heitä 250 euroa mukana, mutta sitä seuraavalla kerralla minulta vaadittiin jo 8000 euron maksua. Kysymykseni, miksi minun pitäisi maksaa niin valtava summa, vastattiin: "Tarvitsen tuon summan rukoillakseni apua pojallasi!" Kun kysyin, mitä minun sitten pitäisi tehdä, minulle kerrottiin aivan tosissaan, että minun pitäisi nousta joka aamu aikaisin ja siivota vessoja.

Ihmettelin, mahtaisiko poikani todellakin saada avun tuollaista tekemällä. Kun aloin epäillä touhua ja tuota suurta rahasummaa vaadittaessa lopulta ilmoitin, että tämä saa nyt riittää, niin yhdessä hetkessä asenne muuttui ja minua alettiin panetella ja uhkailla.

Syyttely palautti mieleeni nuoruudessa tekemiäni syntieni muiston. Surkeat asiat painoivat raskaina sydämelläni. En tiennyt, miten voisin sovittaa vuosien takaiset lankeemukseni. Sieltämätön tuska sisimmässäni palasin kotiini. Syytös, että poikani ongelmat olivat minun syytäni, ei antanut minulle hetkenkään rauhaa. Siksi tartuin lähistöllä asuvalta kristityltä aiemmin saamaani kutsulappuun ja etsin tieni kristilliseen kirkkoon.

Pastori kertoi, että minun ei tarvitsisi olla epätoivoinen, sillä Jeesus kykenee pelastamaan ja auttamaan. Hän rohkaisi minua hirveässä tuskassani. Sitten hän laski hiljaa kätensä minun olkapäälleni ja rukoi puolestani.

Mieleni rauhoittui, lainasin kirkosta Raamatun ja aloin ahmien lukea sitä. Seuraavasta sunnuntaista lähtien rupesin käymään jumalanpalveluksissa, lainasin Raamatun ymmärtämistä

helpottavan sanakirjan. Viikolla pidettävässä raamattupiirissä aloin kysellä, kuka Jeesus oikeastaan oli. Etsin tosissani vastausta kysymykseen, miten voisin pelastua.

Seitsemän viikkoa siitä, kun aloin käydä kirkossa, aivan yllättäen kesken jumalanpalveluksen sydämeeni laskeutui selkeä taju siitä, että Jeesus on Jumala. Olin koko sydämestäni etsinyt apua ja pelastusta, mutta sainkin ylhäältä usko siihen, että Jeesus on Jumala. Kaikki harteilla olleet taakkani putosivat pois. Sydämeni täytti rauha. Koin, että voin täydellä luottamuksella jättää kaikki asiani Jumalan käsiin.

Kun sitten palasin yksin kotiin, ihmettelin, miten olin yhdessä hetkessä voinut saada uskon sydämeeni. Silmiini osui silloin nuorena täysin halvautuneen kristityn taiteilijan Tomohiro Hoshinon kalenteriin kirjoitettu runo, joka kuuluu näin:

"Siihen, että liikkumaan kykenevä ihminen pysyy hiljaa paikallaan, tarvitaan sinnikkyyttä. Tarvitseekohan minunlainen liikuntakyvytön sinnikkyyttä omaan liikkumattomuuteensa? Kun huomasin sen, oli kuin, minut ohdakkeiseen köyteen tiukasti sitonut pinnistelyn ja ponnistelun side olisi kerralla katkennut."

Silmäys runoon havahdutti minut. Luin sen moneen kertaan. Mutta minähän juuri olen tuollainen! En itse kykene mihinkään kysymysteni ratkaisemiseksi. Olen juuri tuo liikkumaan kykenemätön. Olin siihen asti kuvitellut saavani aikaan jotain tekemisilläni ja sinnikkyydelläni. Mutta kun minut havahdutettiin todellisuuteen, etten omin voimin saa mitään aikaan, olen liikkumaan kykenemätön heikko olento, saatoinkin avata koko sydämeni Jeesukselle Kristukselle ja ottaa hänet vastaan Vapahtajanani.

Tuona hetkenä saatoin jättää myös poikani asiat Jumalan käsiin. Jumala on hänet luonut. Jumala on valmistanut häntä varten myös tien ja kykenee kuljettamaan häntä sitä myöten. Tajusin, ettei poikani ollut tullutkaan tähän maailmaan pelkästään minun kauttani. Omiini voimiini luottaessani olin ajautunut tuskan pyörreimuun, mutta siitä hetkestä aloin rukoilla, että voisin yhä syvemmin luottaa Jumalaan.

Kun sain lahjaksi uskon, ajattelin olevani pelastunut. Mutta siinä vaiheessa minulla ei vielä ollut varmuutta siitä, että olinko saanut syntini anteeksi. Menemällä naimisiin olin onnistunut kätkemään menneisyyteni häpeän, mutta syntieni synkkä todellisuus säilyikin kipuna sydämessäni. Jumala käytti poikani koulupelkoa paljastaakseen sydämeeni kätkettyt synnit ja vapauttaakseen minut niistä sovitustyönsä kautta. Hän kutsui minut tällä tavalla sisälle syntien anteeksiantamukseen, joka tapahtui kasteessani.

Sen vuoden joulukuun 22. päivänä kastehetkellä tunnustin Jumalan edessä syntini: "Herra armahda minua. Syntini ovat minun, eivät poikani!" Jeesus Kristus, joka rukoili ristin puulla "Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät", otti minunkin syntieni rangaistuksen kannettavakseen.

Jeesuksen Kristuksen kallis ristin uhri valmisti myös minun sydämelleni anteeksiantamuksen. Sain vakuuden hänen rakkaudestaan. Tänään kiitän Jumalaa siitä lahjasta, että synnit anteeksi saaneena saan vaeltaa uudessa elämässä hänen edessään häntä rukoillen. (2005)

Entä sinä?

Oletko jo päässyt riemuitsemaan siitä, että saat olla uskon kautta Jumalalle kelpaava, saat olla vanhurskas, saat olla Jumalan suuressa pelastuksen valtamerialuksessa, joka kulkee kohti taivaallista satamaa, vaikka sinä välillä laivan kannella kom-

pasteletkin. Oletko jo ymmärtänyt, että Jeesuksen veri Golgatalla riittää sinuakin varten? Jos olet, kiitä ja kerro muillekin se evankeliumi Jeesuksen ristin kuolemasta ja ylösnousemuksesta, jonka perusteella sait uuden elämän.

Ellet vielä ole saanut uskon lahjaa, muista, että Jeesus itse lähestyy sinua Raamatun sanassa ja seurakunnan julistamassa sanassa. Anna sanan osua sydämeesi, anna sen tutkia sen syvyydetkin! Vaikka sana tekee kipeää, totuuden paljastuminen hävettää, Herra haluaa viedä sinut näkemään, että Hän kärsi ristillä juuri sinun sydämesi syvimpienkin syntien tähden. Hän haluaa sinut pelastaa. Huuda siksi Häntä koko sydäimestäsi avuksi. Hän haluaa antaa sinullekin uskon ja sen mukana uuden elämän Jumalan vanhurskauttamana.